

**Vraag nr. 163**  
**van 14 maart 2002**  
**van de heer JAN LOONES**

*Teerhoudend asfaltpuin – Verwerking*

Heel wat besturen en aannemers hebben te maken met een actueel en steeds weerkerend probleem : het afvoeren van teerhoudend asfaltpuin bij het opbreken van asfaltwegen.

Het niet-teerhoudend asfaltpuin vormt geen probleem, aangezien het op verschillende manieren kan worden hergebruikt. Anders ligt het voor het teerhoudend asfalt. Teerhoudende asfalt bevat als bindmiddel (steenool)teer, dat vanwege het hoge gehalte aan kankerverwekkende PAK's (polycyclische aromatische koolwaterstoffen) gevaren kan opleveren voor gezondheid en milieu. Daarom is het, volgens het Vlaams Reglement voor Afvalvoorkoming en -beheer (Vlarea) verboden teerhoudend asfaltpuin te hergebruiken.

Tot 1 januari 2002 kon dit soort puin nog worden afgevoerd naar vergunde stortplaatsen, waarbij de kosten geraamd werden op circa 5.000 frank/ton, afhankelijk van het transport.

In afwachting van een wijziging van het huidige Vlarea is het mogelijk het teerhoudend asfaltpuin op te slaan mits een tijdelijke milieuvergunning (max. 6 maanden) voor het opslaan van afvalstoffen.

Voorzover een tijdelijke milieuvergunning (bij de gemeente) al kan worden verkregen, blijkt, na contactname met de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM), dat één van de voorwaarden is dat het om minstens 3.000 m<sup>3</sup> moet gaan, teneinde een versnipperd hergebruik tegen te gaan.

Ik verwijs naar onze noorderburen (Nederland), waar gewerkt wordt aan een nieuwe verwerkingswijze, bestaande uit een speciale manier van thermische conversie(verbranding). Daarbij worden tegelijk drie doelstellingen gerealiseerd : volledige thermische vernietiging van het bindmiddel met daarin aanwezige schadelijke PAK's ; efficiënt gebruik van vrijkomende energie ; hoogwaardig hergebruik van de overblijvende schone mineralen.

OVAM is echter geen voorstander van deze verwerkingswijze, wegens niet-economisch en alleen rendabel op grote praktijkschaal.

Bij ons kan er momenteel enkel bij Indaver (Antwerpen) verbrand worden, tegen 15.000, frank/ton, te verhogen met de transportkosten. Dit is dus onbetaalbaar.

Er zijn dus geen redelijke en betaalbare oplossingen voorhanden, en de nieuwe te verwachten Vla-reavoorschriften zullen ook geen uitweg bieden voor dit actuele probleem.

1. Is de minister op de hoogte van de moeilijkheden die de besturen en aannemers ondervinden bij de berging van teerhoudend asfaltpuin ?
  2. Hoe evalueert de minister de nieuwe verwerkingswijze van dit soort asfaltpuin, zoals toegepast in Nederland ?
- Onderschrijft zij de bovenvermelde evaluatie van OVAM ?
3. Wordt eraan gedacht om deze methode ook bij ons toe te passen ?
  4. Welke haalbare oplossingen reikt de minister aan voor dit probleem ?

**Antwoord**

1. Ik ben op de hoogte van de problematiek rond teerhoudend asfalt.

Momenteel kan dit teerhoudend asfalt niet gebruikt worden als bouwstof, omdat het gehalte aan polycyclische aromatische koolwaterstoffen de voorwaarde zoals gesteld in het Vlarea overschrijdt. Het gevaar voor de volksgezondheid en het milieu bestaat bij het warm hergebruik, omdat bij verhitting de PAK's kunnen vrijkomen. Daarom werd besloten om het koud hergebruik mogelijk te maken. Daartoe wordt een Vlarea wijzigingsvoorstel voorbereid waarbij wordt afgeweken van de voorwaarde voor PAK's. De verwerking in een fundering van asfaltgranulaatcement beoogt de milieutechnisch veilige verwerking van teerhoudend asfalt. Het teerhoudend asfalt wordt gemengd met zand en met minstens 2,5 % cement, zodat er niet moet worden gevreesd voor een langzame uitlozing van PAK's op lange termijn.

Een aanvullende voorgestelde voorwaarde is om teerhoudend asfalt alleen te hergebruiken in werken met een minimale omvang van 3000 m<sup>3</sup>. Op deze wijze kan de stroom in een tweede leven beter gericht gestuurd worden en wordt

bijmenging onder andere granulaten in kleinere werken voorkomen.

2. In Roosendaal werd begin januari 2000 gestart met een demonstratie-installatie. Door verbranding in een toroïdaal wervelbedsysteem wordt het bindmiddel teer vernietigd. Deze thermische conversie wordt geïntegreerd in het asfalt-productieproces, in combinatie met optimale benutting van de vrijgekomen energie en hoogwaardig hergebruik van de overblijvende materialen.

De OVAM stelt enkel kritische vragen bij het proefproject in Nederland namelijk :

- er wordt onderscheid gemaakt tussen de kwaliteit van het asfalt (T1-en T2-kwaliteit). Er ligt naar schatting 800.000 ton teerhoudend asfalt opgeslagen in Nederland, voor een groot deel T2-kwaliteit. De technologie in Roosendaal is voornamelijk gericht op het verwerken van teerhoudend asfalt met T1-kwaliteit.

Het verwerken van teerhoudend asfalt met een mindere kwaliteit (T2) levert een lager energetisch rendement op en de kwaliteit van het mineraal aggregaat staat direct hergebruik in warm asfalt niet toe. Het is belangrijk om te weten welk rendementsverlies hiermee gepaard gaat en of dit in de praktijk een haalbare operatie is ;

- bovendien stelt OVAM zich vragen bij de kwaliteit van de rookgasemissies.

Een delegatie van het OCW (Opzoekingscentrum van de Wegenbouw) heeft vorig jaar bij een plaatsbezoek aan de proefinstallatie deze gegevens opgevraagd, maar ze werden hun tot op heden niet overhandigd. OVAM volgt de nieuwe verwerkingswijze op, in overleg met het OCW.

3. Gelet op de antwoorden onder punten 1 en 2, wordt er voorlopig nog niet voor geopteerd om de verbrandingstechniek in Vlaanderen toe te passen.
4. Voor de haalbare oplossing verwijs ik naar het antwoord onder punt 1.